

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์แทบลอยด์ ฉบับประจำวันที ๑๕ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๒๑ มูลค่าข่าว ๒๗๖,๓๕๕-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

แดนอรัญ แสงทอง ซีไรต์หัวใจเพชร ‘ผมฝากลายแทงให้นักเขียนรุ่นใหม่’

ววรรณกรรม

“ผมได้เขียนเรื่อง ‘เสาไห้’ หากชีวิตคุณ
ดับไปก็ไม่มีเสียเปล่า เป็นเรื่องที่ต้อง
ทำให้ได้ในชีวิตนักเขียนคนหนึ่ง ไม่
จำเป็นต้องเป็นงานเขียนชิ้นใหญ่โตมหึมา แต่
ได้บอกกล่าวถึงตำนานประจำชาติของเรา ซึ่งนำ
ลายแทงและแผนผังมา เราไม่ได้มีแต่แผนที่
ยังมีตำนานประจำชาติอื่นๆ ไม่ต้องอ้ออวย เรา
เป็นคนไทยแล้วบอกเล่าเรื่องราวของเรา เรื่อง
ผีสิงในเสาไห้แล้วร้องไห้ มีแม่น้ำลำคลอง มีทุ่งนา
กอโพ่ แสงดาว แสงจันทร์ มีโบสถ์ วิหาร เสียง
ระฆังจากหอระฆัง เราไม่จำเป็นต้องอยู่ต่างแดนเพื่อ
คิดถึงเมืองไทย แต่เราอยู่เมืองไทย คิดถึงและ
รักเมืองไทยได้ หากมีใครอ่าน ‘เสาไห้’ แล้วบอก
อยากจะทำเรื่องให้ ผมจะขอบคุณอย่างยิ่ง” แดน
อรัญ แสงทอง นักเขียนซีไรต์คนใหม่ ระบุถึง
เรื่องสั้น “เสาไห้” ว่าเป็น 1 ใน 12 เรื่องสั้นที่รวม
ไว้ในหนังสือ “อสรพิษและเรื่องอื่นๆ” ซึ่งคณะ
กรรมการตัดสินรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยม
แห่งอาเซียน (ซีไรต์) ปี พ.ศ.2557 มีมติให้
รวมเรื่องสั้นชุดนี้ได้รับรางวัลซีไรต์

มิติการทำงานเป็นนักเขียนของ แดนอรัญ
แสงทอง นามปากกาของนักเขียนนักแปลรุ่นใหญ่
เปิดเผยบนเวทีพบนักเขียนที่ได้รับรางวัลซีไรต์
ประจำปี 2557 จัดโดยสมาคมภาษาและหนังสือ
แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และ
สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๑๓
ที่ผ่านมา ณ ห้องเจ้าพระยา โรงแรมแมนดาริน โอ
เรียนเต็ล แดนอรัญ แสงทอง เดินทางมาจาก
ฐานบ้านเกิดที่เพชรบุรี ออกตัวว่าไม่เคยกับ
บรรยากาศแสงสี รุ่งคน และรู้สึกเกร็งบวกเครียด

เล็กน้อย แต่เขาเล่าถึงงานวรรณกรรมของตัวเอง
อย่างจริงใจและลึกซึ้ง

“อสรพิษ” เรื่องสั้นที่ได้รับการแปลเป็นภาษา
อังกฤษ, ฝรั่งเศส, คาตาลัน, กรีก, โปรตุเกส,
สเปน, อิตาลี, เยอรมัน และญี่ปุ่น ขึ้นเบื้องหลัง
ชื่อให้เขาเป็นนักเขียนระดับสากล และเป็นชื่อเด่น
ของรวมเรื่องสั้นซีไรต์ชุดนี้

แดนอรัญ แสงทอง บอกถึงเรื่อง “อสรพิษ”
ว่า เขียนตอนกำลังจมนอนเต็มที่ เมอร์คิวรี
มาร์แชล บารังส์ โทรศัพท์มาบอกว่า ถ้าอยากมีเงิน
ใช้ก็เขียนเรื่องสั้นให้เขาสักเรื่องหนึ่ง แล้วจะโอน
เงินให้สามพัน ก็เลยเขียน ต่อมาได้รับการแปลเป็น
ภาษาต่างๆ สำหรับการพิมพ์รวมเล่มครั้งนี้ก็ต้อง
ปรับแก้ด้วย ตนนำเรื่องจากวรรณกรรมเก่าๆ
มาเล่าใหม่ เป็นนิทานพื้นบ้านของคนต่างจังหวัด งู

อาฆาตไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่สำหรับชนบท ในฐานะนักเขียนต้องเขียนแบบเคร่งเครียดขมึงถึงให้ได้ชักเรื่องในชีวิต เหมือนนักเขียนชั้นครูทั้งไทยและต่างประเทศ ในขณะที่เดียวกันต้องพยายามเขียนเรื่องเล็กๆ ที่แจ่มใสรื่นเริง อย่างเรื่อง “ฝันค้าง” เป็นต้น เมื่อทำได้ก็รู้สึกพอใจ

ส่วนเรื่อง “รำพันพิลาบเหนือหลุมฝังศพ” นักเขียนซีไรต์บอกว่า เขียนขึ้นเพื่อมุ่งตัดสินคุณค่าความเป็นคนมองโลกสวยของตนเองเสียบ้าง ศิลปินที่แท้จริงเสี่ยงถูกทำลายจากอำนาจกักขฬะ โง่เขลาเหมือนตัวละครเอกในเรื่องนี้ ที่ถูกฉีกกระชาก เรื่องนี้เคยได้รับการตีพิมพ์จากสำนักพิมพ์มติชน

“แม่วี” เป็นอีกเรื่องสั้นที่คณะกรรมการตัดสินซีไรต์ชื่นชมอย่างมาก ผู้เขียนประกาศตัวว่าเป็นคนชนบทขนานแท้ แดนอรัญ แสงทอง เล่าว่า การเล่าเรื่องผ่านน้ำเสียงสำเนียงภาษาเพชรบุรี เพราะได้ไปเจอต้นแบบงานเขียนชิ้นเล็กๆ ชิ้นหนึ่งที่เสนอทัศนะทางการเมืองและสังคมของ อังคาร กัลยาณพงศ์ อ่านแล้วมีความสุข หัวเราะ หัวใคร และแนะนำให้คน

อื่นอ่าน ก็เก็บเรื่องนี้ไว้ในหัว วันหนึ่งได้เรื่องไทยและฝรั่งผสม บวกกับประสบการณ์การดูหนังกลางแปลง

“คนเมืองเพชรพูดเหนือ แต่เหนือเมืองเพชรใส่วรรณยุกต์แล้วไม่ทะมัดทะแมง ผมเลยใส่เหนือแบบสุพรรณฯ เข้าใจได้ง่าย ไพบูลย์ บุตรขัน ก็เคยทำเรื่องนี้ สำเนียงเหนือคือสำเนียงคนไทยบ้านเรากลับบอกกล่าวว่าเรามีตัวตนในสังคม เราเขียนแบบครูได้รู้สึกภูมิใจ” ผู้เขียนเล่าแถมฮัมเพลงให้ฟังอย่างอารมณ์ดี “ถึงข้าเป็นหนุ่มบ้านนา หนังสือหนึ่งหาอ่านออกสบาย”

นักเขียนรุ่นใหญ่มีถิ่นกำเนิดที่เพชรบุรี สำเร็จการศึกษาเอกวรรณคดีอังกฤษจากมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ประสานมิตร ผ่านประสบการณ์ชีวิตมาโชกโชน เคยเป็นบรรณาธิการรวมทั้งเจ้าของสำนักพิมพ์อยู่นานปี ก่อนย้ายตัวเองกลับบ้านเกิด ปักหลักเป็นนักเขียนนักแปลจวบจนทุกวันนี้

แดนอรัญ แสงทอง บอกว่า เราเป็นชาตินักสู้ บรูซเจเพอร์ เคยหยุดเขียนงานไปรับจ้างทำหนังสือ

รับจ้างตรวจรูป เคยเป็นล่ามขององค์กร

แห่งหนึ่ง ก่อนกลับบ้านนอกเป็น

นักเขียน ก็ต้องทำงานหนัก

ให้มากขึ้นกว่าที่ตัวเองคิด

“ถ้าทำงานดี ใช้

นามปากกาอะไร

ก็ได้ ผมเคยใช้

นามปากกาซ้ำ

หลายเรื่องที่เขียนแล้วถูกโยนทิ้งลงตะกร้า แต่ก็สู้

อย่างไรก็ตาม เรื่องที่ใครกล้านักเขียนไทยสู้กันเขียนต่างประเทศไม่ได้ แดนอรัญ แสงทอง พุดออกมาชัดเจนว่างานของเขาขายได้ในต่างประเทศ ไม่ได้คุยเชื่อง เพียงแต่อยากย้ำว่าหากทำงานอย่างเต็มที่ชกกับฝรั่งได้ และตนทำให้ฝรั่งหน้าซีดไปเยอะ มันไม่มีที่ว่างสำหรับมีลมสมัครเล่น ตนอยากเขียนเรื่องสั้นๆ ทำขายฝรั่ง จะทำงานต่อสู้กับต่างประเทศให้มากกว่านี้

อย่างงานเขียนเรื่อง “เดียวดายใต้ฟ้าคลั่ง” ไม่ได้รางวัลซีไรต์ แต่แปลเป็นภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส สำนักพิมพ์ในฝรั่งเศสส่งข่าวบอกว่า ภาคภูมิใจที่ได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ซึ่ง (สำนักพิมพ์นี้) ตีพิมพ์นักเขียนจีนที่ได้รางวัลโนเบล เมอซิเออร์ มาร์เซล บารังส์ ส่งต้นฉบับของตนเรื่องนี้ไป และบอกให้บรรณาธิการรับอ่าน เพราะนี่คือนัก

เขียนรางวัลโนเบลคนต่อไป

“ไม่ใช่เรื่องที่คนไทยทำไม่ได้ อย่า

ดูถูกตัวเอง มันมีขุมสมบัติมหาศาล

อยู่ในสมอง ในความคิด และ

วิถีชีวิตของพวกเรา ความ

ละเอียดอ่อน ความ

อาจหาญอยู่ในสายเลือด

คนไทย มันไม่ยอมแพ้

พ่าย เราต้องทำสิ่ง

เหล่านี้ ทำได้ต้อง

ทำ ทำ ไม่ได้ให้คน

อื่นทำ” นักเขียนรุ่น

ใหญ่กล่าวและย้ำว่า

คนอื่นด้วยซ้ำ การจะเป็นนักเขียนมืออาชีพต้องจริงจังและทำสุดความสามารถ จะมองฟ้ามองดินได้ที่ผ่านมาผมไม่ได้มองชีวิตด้วยความขมขื่น แต่งานเขียนที่ดีต้องเขียนด้วยเลือด แล้วผมก็จะทำงานต่อไป ผมทำงานดี ผมจะรู้สึกปลอดภัย แต่ผมก็ทำงานไม่ดีหลายชิ้นมาก การเขียนหนังสือไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับผม”

บรรณาธิการเป็นอีกเรื่องราวที่นักเขียนซีไรต์คนใหม่กล่าวถึง เพราะล้วนเป็นบุคคลที่มีความปรารถนาดีต่อชีวิตนักเขียนของเขา แดนอรัญ แสงทอง ระบุว่า บนเส้นทางนักเขียนพบกับบรรณาธิการที่มีความละเอียดและเข้มงวด ทั้งอาจินต์ ปัญจพรค์, อัศศิริ ธรรมโชติ, สุวรรณี สุคนธา

งานเขียนของเขาเหมือนการฝากลายแทงให้คนรุ่นใหม่ไปค้นหาขุมทรัพย์ต่อ

สำหรับผู้สร้างงานศิลปะ ผู้สเปคศิลปะ และผู้วิพากษ์วิจารณ์ศิลปะ แดนอรัญ แสงทอง แนะนำให้อ่านหนังสือเรื่อง “ทางเอก” ของท่านพุทธทาสภิกขุ นำเสนอแนวคิดละเอียดลออด้านศิลปะทั้งโลกียศิลป์และโลกุตศิลป์ เพื่อศึกษาข้อแตกต่างที่ชัดเจน การทำงานศิลปะสามารถทำให้เป็นโลกุตศิลป์ได้ หรือจะทำอยู่แค่โลกียศิลป์ อ่านแล้วใครตรองดู ไม่นานใครจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

“ถ้าเป็นไปได้ ผมจะทำงานที่เป็นโลกุตศิลป์ให้มากขึ้น เราโชคดีอยู่เมืองพุทธ มีตำราเกี่ยวกับพุทธ

ศาสนาอีกซึ่งเยอะมาก หลายเรื่องผมมีแรงบันดาลใจจากการอ่านประวัติของหลวงปู่เจี๊ยะ จุนโท นำอ่าน ทรงพลัง หรือประวัติอาจารย์มั่น หลวงพ่อชา ผมกล่าวอ้างไว้ในเรื่อง 'อสรพิษ' วรรณกรรมตะวันตกจิตลนิต ถ้านักเขียนไทยสนใจ ประจักษ์ขึ้นมา เราทำได้ดีกว่ากามนิต วาสิฐฐี เพราะเป็นสมบัติของชาติไทย ถ้าผมทำได้ ผมอยากเขียนนวนิยายเล่มมโหฬารเกี่ยวกับเรื่องนี้ หมายความว่าผมต้องกินอิ่ม นอนหลับ แล้วอ่านหนังสือ ฟังพ่อนเต็มที แล้วก็เขียนงาน ผมทำงานหนัก ใช้พลังมาก เขียน 'เงาสีขาว', 'เจ้าการะเกด' ทุ่มเทศดุเดือดแรง" แดนอรัญแสงทอง ยืนยันความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และยังให้ความสนใจเรื่องพระพุทธศาสนา รวมถึงเตรียมจะสร้างสรรค์งานเขียนต่อไป.